

Posudek k diplomové práci
Petry Filistein
„Konsensuální kontrakty“

FPR ZČU v Plzni, Katedra právních dějin

Diplomantka se ve své práci věnuje důležitému tématu konsensuálních kontraktů v římském právu, s přesahem práce do aktuálního zákonodárství. V úvodu práce nejprve objasňuje význam římského práva obecně jakožto základu moderní právní vědy, a zařazuje do tohoto římského právního systému téma obligací. Podává jejich definici, uvádí, jak chápal obligace Gaius a představuje jejich historický vývoj, obsah, možnosti vzniku, přeměny, zániku a dělení obligací.

V hlavní části práce, obsažené v jejím třetím oddílu na str. 14-44, se diplomantka věnuje nejprve kontraktům obecně – kontraktům reálným, nepojmenovaným, formálním (verbálním a literárním) a konečně počínaje stranou 24 podrobněji vlastnímu tématu své práce – kontraktům konsensuálním. Na stranách 24-44 podrobně pojednává o jednotlivých typech konsensuálních kontraktů – emptio venditio, locatio conductio, societas a mandatum.

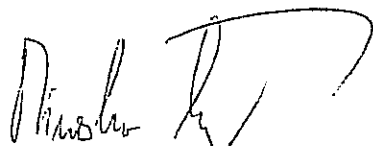
Třebaže tato část práce není nikterak objevná, a ani to nebyl její úkol, je třeba ocenit, že diplomantka pracovala s veškerou nejdůležitější romanistickou literaturou, která je k dispozici v českém a slovenském jazyce a ani nezanedbala v případě některých důležitých definic a pojmů práci přímo s latinskými prameny, z nichž na několika místech cituje. Její výběr nejdůležitějších elementů vztahujících se k příslušným právním institutům je správný a vyvážený; sice se zbytečně nerozepisuje, ale na druhé straně v její práci nechybí nic podstatného. Rovněž frekvence poznámkového aparátu je přiměřená tomuto typu práce.

Za významnou považují čtvrtou část práce, v níž diplomantka hodnotí aktuálnost či návraty římského práva ve světle současné legislativy. Cituje z článku profesora Knappa slova významných romanistů prof. Heyrovského a Vážného o aktuálnosti římského práva a sama pak navazuje stručným rozбором tří právních institutů z pohledu římskoprávního, z pohledu občanského zákoníku 1964 a občanského zákoníku 2014. Zatímco v případech zásad „periculum est emptoris“ a „koupě naděje“ dochází k závěru, že současná právní úprava vychází z římského práva a nechává se jím inspirovat, u zásady „koupě ruší nájem“, které se věnuje podrobněji, dochází k závěru, že zde se oproti římskému právu, kdy koupě rušila stávající nájem, současné právo ubírá jiným směrem, když nájemní vztah přechází i na nového vlastníka. Ukazuje se tak, že římské právo, třebaže je jednoznačně základním stavebním kamenem kontinentálního soukromého práva, nebylo vždy přebíráno a přepisováno doslova. Možná by kvalitu diplomové práce zlepšilo, kdyby diplomantka právě v kontextu tohoto srovnávání mezi podobou právních institutů v době klasického římského práva a v době moderního práva alespoň krátce upřela svůj pohled rovněž na to, jak se na daný právní problém dívají glosátoři, kteří jsou jakousi ideální spojnicí těchto dvou od sebe vzdálených světů.

Práce je zakončena závěrem, anglickým shrnutím a třístránkovým seznamem použité literatury a ostatních zdrojů – celkem 23 položek. Zde by bylo možná vhodnější oddělit od sebe prameny a literaturu.

K práci jinak nemám vážnější výhrady, dle mého názoru se diplomantka dobře zhostila zadání. Doporučuji proto práci k obhajobě.

V Plzni dne 9. dubna 2014

JUDr. Miroslav Černý, Ph.D.
vedoucí diplomové práce